

Η ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

(Ἐκδίδεται ἅπασι ἡ πολλακὴ τῆς εβδομάδος κατὰ τὰς περιστάσεις.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΕΥΣΕΩΝ.

Διὰ μὲν τὰς δικαστικὰς κατ' ἀποκοπὴν.
διὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἀνά σελ. λεπτά 15.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ τῷ Τυπογραφείῳ «Ο ΚΑΛΩΣ».

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἑξαμηνιαίως Δρ. 6.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς . . . . . » 7.

Καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ λεπτυνεῖ καὶ λιμνίσει πάσας τὰς βασιλείας
(Δανιὴλ Κεφ. Β')

Ἐναρξίς τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν 18.ην Ὀκτωβρίου ε. ε. κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρό-
γραμμα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγένετο ἡ ἔναρξίς τῆς Βουλῆς τῆς
γ.ης συνόδου, τῆς γ.ης περιόδου.

Ἀπὸ τῆς 10.ης ὥρας π. μ. συνήλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ
Βουλευτηρίου οἱ παρόντες Βουλευταί. Περὶ τὴν 11.ην προσήλ-
θον ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου, οἱ
ὑπουργοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί.
Μετὰ τὸν συνήθη ἀγιασμὸν, ψαλμένα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου
ἐκκληρώθη ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν ἐπιτροπὴ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ
Βασιλέως. Τὴν 12.ην ὥραν ἀφίχθησαν ἡ Βασιλίσσα μετὰ τῆς
Βασιλίσσης τῆς Δανίας καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Τύρας καὶ ὠ-
δηγήθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθὲν θεωρεῖον. Μετ' ὀ-
λίγον ἀφίχθη ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ Προέ-
δρου, ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν προσωρινὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς,
τὸν ὑποναύαρχον κ. Νικόδημον, ὡς γεροντότερον, ἐξ εὐνοῦ-
μων τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ διαγγελεῖς, χαι-
ρετήσας τοὺς Βουλευτὰς ἀνέγνω τὸν κατωτέρω Βασ. λόγον.

Κύριοι Βουλευταί!

Μετὰ χαρᾶς βλέπω σήμερον περὶ ἐμὲ τοὺς ἀντιπροσώπους
τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποῦ ἡ εὐημερία εἶναι πάντοτε ὁ θερμότερος
τῆς ψυχῆς μου πόθος καὶ ἡ ἐνδελεχὴς μου μερίμνα.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποδημίᾳ μου μετὰ
πλείστης εὐαρεσκείας ἐμάνθανόν τὴν εἰλικρινῆ τοῦ λαοῦ μου
ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Βασιλίσσαν, ἐκπληροῦσα τὰ δυσχερῆ τῆς
Ἀντιβασιλείας καθήκοντα.

Εὐχαρίστως διαβεβαίω ὑμᾶς, ὅτι αἱ πρὸς τὰς ξένας δυνά-
μεις σχέσεις μου εἰσὶ φιλικαί. Ἐν τῶν πρωτίστων μελημάτων
μου εἶναι ἡ διατήρησις αὐτῶν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Λαυρίου ἐλ-
πίζω, ὅτι οὐδεμίαν θέλει ἐπιφέρει διατάραξιν τῶν φιλικῶν
τούτων σχέσεων πρὸς τινὰ τῶν Δυνάμεων. Ἡ Κυβέρνησις μου
θέλει ἀνακοινώσῃ ὑμῖν τὰ εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀναγόμενα ἐγ-
γραφα.

Τὸ ζωτικώτερον τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων, τὸ τῆς δη-
μοσίας ἀσφαλείας, διατελεῖ εἰς εὐάριστον κατάστασιν. Τὰ
μετὰ ζήλου ψηφισθέντα παρ' ὑμῶν μέτρα καὶ ἡ ἐπιτυχὴς αὐ-
τῶν ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μου κατέστησαν τὴν δια-
τήρησιν τῆς ληστείας ἀδύνατον παρ' ἡμῖν. Ἡ δὲ παντελής
τοῦ ἀπομεινοντάς ἐτι κατὰ τὰ μεθόρια κακοῦ ἐξάλειψις δὲν
εἶναι μακρὰν, ἐξακολουθοῦντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μέτρων.

Ἐυέλπιδα δύναμαι ἐπίσης νὰ ἐνομάσω τὴν κατάστασιν τῶν

οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ὅτε τὰ εἰσοδήματα ἐπῆρκεσαν εἰς
τῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας. Ἡ οἰκονομικὴ τάξις ἐστὶ ἀφευ-
κτος ἀποτέλεσμα τῶν ληφθέντων μέτρων, τῆς ἐμπεδώσεως τῆς
δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας.

Σπουδαιότατα νομοσχέδια ὑποβλήθησονται ὑμῖν κατὰ τὴν
Σύνοδον ταύτην.

Ἐκλογικὸς νόμος ἐξασφαλίζων τὴν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ
πληρεστάτην ἀντιπροσώπευσιν τῶν πεποιθήσεων τοῦ λαοῦ,
πέπεισμαι ὅτι θέλει γίνῃ ἀντικείμενον τῆς σπουδαίας καὶ ἐμ-
βριθοῦς ὑμῶν μελέτης.

Ἐπαρχιακὸς νόμος καὶ νόμος δημοτικὸς, καθιστῶντες μάλ-
λον ἀνεξάρτητον τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτι-
κῶν πραγμάτων καὶ ἐπιφέροντες τὴν μεταξὺ τοῦ Πολιτεύμα-
τος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπιθυμητὴν ἀρμονίαν, θέ-
λουσιν ἐφελκύσει, δὲν ἀμφιβάλλω, τὴν προσοχὴν ὑμῶν, καλῶς
εἰδόντων τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν Δήμων.

Ἡ ἄμεσος κατήργησις τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῶν δημητρια-
κῶν καρπῶν καὶ ἡ προσωρινὴ ἀντικατάστασις αὐτοῦ δι' ἄλλων
πόρων μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τελειότερου φορολογικοῦ συστή-
ματος ἐσονται ἀντικείμενα ἄξια τῆς ὑμετέρας μερίμνης.

Ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὑπῆρξε πάντοτε ὁ δια-
καὴς μου πόθος καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Ἑλλήνος. Διὸ ἡ κυβερνήσις
μου συναισθανομένη τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἐθεώρησεν ἐν τῶν
κυριωτέρων αὐτῆς μελημάτων τὴν θεραπείαν αὐτῆς καὶ θέλει
ὑποβάλλῃ ὑμῖν τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον.

Στρατιωτικὸς νόμος ὑποβλήθησεται ἡμῖν, ἀνταποκρινόμε-
νος εἰς τὰ μέσα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου καὶ ἐπὶ τῆς ὑ-
γιоῦς ἀρχῆς τῆς ἴσης διανομῆς τοῦ βάρους τῆς στρατιωτικῆς
ὑπηρεσίας ἐρειδόμενος.

Πρὸς τελειότεραν διαρρύθμισιν τῶν τῆς δικαιοσύνης πραγ-
μάτων ὑποβλήθησονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μου διάφορα νο-
μοσχέδια εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν ὑμῶν.

Ἡ τακτοποίησις τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐθεωρήθη ἀντι-
κείμενον ἄξιον σπουδαίας μερίμνης. Νομοσχέδιον δὲ ὑποβλη-
θήσεται ὑμῖν περὶ τούτου, πληροῦν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαρκοῦς
προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Νομοσχέδιον περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας ὑποβλήθη-
σεται ἐπίσης εἰς τὴν ἐμβριθῆ ὑμῶν μελέτην.

Ἡ τάξις ἐν ταῖς δημοσίαις λειτουργίαις καὶ ἡ μὲρφοσις ἰ-
κανῶν ὑπαλλήλων καθιστώσι τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ προσόν-
των αὐτῶν νόμου ἀναγκαίαν, καὶ ἡ Κυβέρνησις μου θέλει προ-
καλέσει ἐπὶ τοῦτου τὴν ψήφισιν ὑμῶν.

Πάντα ταῦτα τὰ ἀντικείμενα ἀφορῶσιν εἰς σπουδαία τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1 Σ4.Υ1Φ4.0069

τοι λέγουσι; δηλαδή ούτε και αυτοί οι φθονεροί και οι άσπονδοί έχθροί του Σωτήρος εί ζητούντες άφορμήν όπως αυτόν αποκτείωσι συνέλαβον την καταχθόνιον ιδέαν, ότι είπών ούτος «κατεστήσατε αυτόν σπήλαιον ληστών» εξύβρισε τον Ναόν, διότι διά της φράσεως ταύτης ο Ιησούς καθαρώτατα εξύβρισε τους *καμαριλιστάς* του Ναού, και ουχι τον Ναόν. Τί πλειότερον του Ιησού έπραξεν «ή Μεταπολίτευσις» εύρουσα τους Καμαριλιστάς πωλούντας και αγοράζοντας εν τω Ιερω της Πολιτείας, είμη να είπη προς αυτούς «γέγραπται τό Ιερόν της Πολιτείας ή Βασιλεία, αγάπη του λαού κληθήσεται» υμεις δε έποιήσατε αυτήν έπαχθή. Δέν ετόλμησε να είπη «ή Μεταπολίτευσις» την Βασιλείαν «σπήλαιον ληστών» ως ο Ιησούς εκάλεσε τό Ιερόν του Θεού, άλλ' άπλως έπαχθή, όπως δηλώση την λύπην, και την δυσαρέσκειαν, ήν ο λαός αισθάνεται βλέπων την Καμαρίλαν παρά τω Βασιλει. Τίς δε σώας έχων τάς φρένας, έπίστευσε ποτε, ότι ο Ιησούς είπών «υμεις δε έποιήσατε αυτόν σπήλαιον ληστών» εξύβρισε τό Ιερόν του Θεού; Ουδεις. Και αυτοί δε οι άρχιερείς και οι γραμματείς των Ιουδαίων, και πάντες οι άκούσαντες και αναγνώσαντες την φράσιν ταύτην του Ιησού κατά συνέχσιαν δεκαενέα αιώνων ουδέμιαν ύβριν είδον εν τή φράσει ταύτη κατά του Ιερού του Θεού, άλλά πάντες ήνώησαν, ότι ο Ιησούς εξύβρισε δι' αυτής τους διά των πράξεών των εξυβρίσαντας τό Ιερόν καμαριλιστάς του Ιερού. Άλλως ήθελεν είσθαι τό άτοπώτερον πάντων των συμπερασμάτων τό να παραδεχθή τις ότι ο Θεός εξύβρισε τό Ιερόν του Θεού, ήτοι έαυτόν, είπών «υμεις δε έποιήσατε αυτόν σπήλαιον ληστών». Ούτω και εν τή φράσει «της Μεταπολιτεύσεως» «κατεστήσατε αυτήν έπαχθή» άπας ο λαός της Κερκύρας, άπαντες οι νοήμονες και άμερόληπτοι είδον ουχι εξύβρισιν της Βασιλικής εξουσίας, άλλ' εξύβρισιν του Βλαωρίτου, του Οικονομίδου, του Κουρκουμέλη, του Ροδοστάμου, του Πρεσντετέρη, και της ούρας αυτών, διότι, εισελθόντες αυτοί εν τω Ιερω του Ισραήλ, ήτοι εγκατασταθέντες, κρίμασιν οίς είδε Κύριος, παρά τή Βασιλεία της Ελλάδος τή συμπράξει των έχθρων αυτής, δρώνται καθ' εκάστην ύφ' ολου του κόσμου «πωλούντες και αγοράζοντες εν τω Ιερω της Ελλάδος και έχοντες κολλυβιστών τραπέζας, και καθέδρας των πολλώντων περιστεράς. Τό γεγονός δε τουτο μαρτυρεί άπασα ή δημοσιογραφία της Ελλάδος, μαρτυρεί άπας ο Έλληνικός λαός, και ιδίως ο Κερκυραϊκός, όστις θέλει βεβαιώσει τουτο, κατά την συζήτησιν της καθ' ήμων κατηγορίας ενόπιον του όρκωτικού δικαστηρίου. Αί δημοκρατικά δε Έφημερίδες, και ιδίως «ή Άμυνα» ήναγαθήσαν να ύψώσωσι την σημαίαν της Δημοκρατίας, ουχι διότι μισούσι την συνταγματικήν Βασιλείαν, ουχι διότι δέν αγαπώσι τον Γεώργιον, άλλά διότι βλέπουσιν αναφανδόν την Καμαρίλαν άκολασταίνουσαν επ' όνόματι της Βασιλείας, και ουδεις των πολιτευομένων, ουδεις των Υπουργών λέγει μετά θάρρους εις τον Βασιλέα, όστις είναι τό θυμα της Καμαρίλας, που καθήτησαν την Βασιλείαν οι Καμαριλιστάι, καταχρώμενοι της καλής πίστεως αυτής, καταχρώμενοι της θέσεως, ήν έχουσι παρ' άξίαν, παρά τή Βασιλεία, εν άγνοία του αγαπητού του Έθνους, εν άγνοία του Βασιλέως Γεωργίου. Αυτη είναι ή καθαρά αίτία, δι' ήν «ή Άμυνα» εξώκειλεν εις φράσεις τινάς, θεωρηθείσας ύφ' ήμων πάντοτε άθώς και άναξίας πάσης σκέψεως και συζητήσεως σπουδαίας. Ο Λομβάρδος θεωρεί έαυτόν είνωει άδικούμενον τή ενεργεία της έπαράτου Καμαρίλας, έπίστευσε λοιπόν «ή Άμυνα» ότι τρεπομένη την όδόν, ήν τό πρόγραμμα αυτής υποδεικνύει, θέλει εκδικηθή την Καμαρίλαν. Δικαίως άρα «ή Μεταπολίτευσις» την Καμαρίλαν μεμφομένη, είπεν, ότι κατέσπασε την Βασιλείαν έπαχθή, τουτέστιν, εν τή Βασιλεία είναι αγάπης αντικείμενον άπάσης της Ελλάδος κατέστησεν αυτήν αίτίαν άχ-

θους, ήτοι λύπης και στεναγμού, ως εκ της δυνάμεως, ήν άντλει ή Καμαρίλα εκ της παρά τή Βασιλεία διαμονής αυτής προς καταδίωξιν των έχθρων της, και κατά συνέπειαν, εξέγερσιν των παθών αυτών κατά της Ιεράς και άνευθόνου Βασιλείας. Τουτο αποδεικνύεται εκ του αριθμού 7 του της «Άμύνης», όστις λέγει «τί πλειότερον «της Μεταπολιτεύσεως» είπομεν διά να καταδιωχθώμεν; ήτοι ως «ή Μεταπολίτευσις»; ούτω και «ή Άμυνα» την Καμαρίλαν εξύβρισε, και ουχι την Βασιλείαν. Ο δε Κύριος Μπένσης, ώφελούμενος εκ του παραπόνου τουτου προς Ημάς, έρωτήσαντας τίς ο λόγος της καταδίωξεως «της Μεταπολιτεύσεως» μετά είκοσιν ήμέρας από της δημοσιεύσεως του 41.ου αριθμού, είπεν, ότι *κατεμήνησεν αυτήν «ή Άμυνα»* άλλως δέν είχεν αυτός σκοπόν να καταδίωξη την «Μεταπολίτευσιν», ήτοι ήθέλησεν ή Καμαρίλα να μετέλθη και τό έργον του διαβολέως. Άλλά ταυτα τεκταινουσα ή Καμαρίλα άπατάται' διότι ουδέν κατά της Βασιλείας και του έλευθερού τύπου, του υπερασπιζόντος την Βασιλείαν, θέλει επί τέλους κατορθώσει. Η σημαία «της Μεταπολιτεύσεως» είναι, καταστροφή της Καμαρίλας, και άνάπτυξις της συνταγματικής Βασιλείας, ήτις παρ' ήμιν ουδέν άλλο πρέπει να ήναι, είμη αυτοδιοίκησις των διαφόρων λαών του Κράτους υπό τό σκήπτρον κεντρικής έλευθεράς Βασιλείας σπτηριζομένης επί της αγάπης του Έλληνισμού. Τήν υπερίσχυσιν της σημαίας ταύτης ή Καμαρίλα φοβείται και πειράται να έπιτύχη την δολοφονίαν της διά της καταδίωξεως του εκδότου και του συγγραφέως «της Μεταπολιτεύσεως», ίνα μη τοιαύτη φωνή ταράττη τάς φρένας αυτής. Άλλά δέν έννοει ή διεσφαρμένη αυτη σπείρα, ότι ή Ελλάς είναι γή εν ή ή έλευθερία γεννιεται αυτοφυώς, και εάν εν ή δύο δενδρύλια αυτής εκριζωθώσι, μύρια άντ' αυτών πελώρια δένδρα αναφύονται.

Π. Β. Κωστατάς.

Άριθ. 979.
Δικογ. 173.

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ.

Έν όνόματι του Νόμου και του Βασιλέως.

Ο παρὰ τοίς εν Κερκύρα Πλημμελειοδικαίς Ανακριτής. «
Επειδή ο Νεόφυτος Καραγιάννης π, Ιωάννου γεννηθείς και κάτοικος ενταύθα, έτών 37, Τυπογράφος και Δημοσιογράφος και χριστιανός κατηγορείται ότι διά του ύπ' αριθ. 41 φύλλου της Έφημερίδος «Η Μεταπολίτευσις» της 3 8.βρίου ε. ε. της οποίας είναι υπεύθυνος Συντάκτης διά του εν αυτή ύπάρχοντος καταχωρημένου άρθρου «Η Φωνή της Απελπισίας» και ιδίως διά της περικοπής, επλησίασατε την βασιλείαν, καταστήσατε αυτήν εις τό τόπον έπαχθή, εξύβρισε και έδυσφύμισε την βασιλικήν εξουσίαν, ήτοι επί κακουρ. προβλ. και τιμωρ. υπό του άρθρου δευτέρου του περι εξυβρίσεων εν γένει και τύπου νόμου, τροποποιηθέντες διά του άρθρου πρώτου του από 27 Ιουνίου 1850 νόμου περι μεταρρυθμίσεως του άνωτέρου άρθρου 2.ρου συνδιαζόμενου με τό άρθ. 44 του αυτού νόμου. Λαβόντες ύπ' όψιν και τό ύπ' αριθ. 752 ε. ε. Βούλευμα του συμβουλίου των ενταύθα Πλημμελ. δι' ου διατάσσεται ή προφυλακίσις του είρημένου Καραγιάννη. Ιδόντες και τ' άρθρ. 207, 209, 228 και 229 της Ποινικής Δικονομίας. Εντελλόμεθα την εις τάς ενταύθα έξεταστικής φυλακίς του ου άκείως του άνωτέρω κατηγορουμένου μετ' ής ου περαιωθή ή κατ' αυτού άνάκρισις.
Έν Κερκύρα τήν 22 Οκτωβρίου 1871 ΟΥΘΗΚΗ
Ο Ανακριτής, Ο Υπογραμματεύς,
Π. Χαριτάκης. Α. Πολίτης.

Αριθ. 980

Ο Κ. Εισαγγελεύς παρκαλείται να διατάξη την εκτέλεσιν του παρόντος.

Κερκύρα αύθημερόν

Ο Ανακριτής

Π. Χαριτάκης.

Ο Υπογραμματεύς

Α. Πολίτης.

Που εύρισκόμεθα;

Μέχρι τούδε πάντες οί Έλληνες ενομίζομεν, ότι είμεθα τó μόνον έθνος, όπερ δέν διαιρείται εις κόμματα, καθ' όσον άφορξ τον τύπον της Πολιτειας, διότι πάντες έθεωρούμεθα ως θιασώται της συνταγματικης Βασιλειας, και εσκεπτόμεθα και συνεζητούμεν, κατά τó μάλλον η ήττον θερμώς, μόνον περι του είδους της έσωτερικης διοικήσεως, η άποκεντρόσεως, τούτέστι της αυτοδιοικήσεως των διαφόρων λαών του Κράτους, η της διοικήσεως αυτών εξ Αθηνών, υπό την έγώιστικην κηδεμονίαν της κεντρικης Κυβερνήσεως.

Αλλά σήμεραν πρατηρούμεν, ότι αίφνης διηρέθημεν ουχι πλέον καθ' όσον άφορξ τó είδος της διοικήσεως, αλλά καθ' όσον άφορξ αυτόν τον θεμελειώδη τύπον της Πολιτειας, διότι εν Αθήναις μεν άνεράνη νέα Εφημερίς « η Άμυνα » υποστηρίζουσα την μεταβολήν της συνταγματικης Βασιλειας εις δημοκρατίαν, και με την δημοκρατικήν ταύτην άρχήν συμφωνει ο Σύλλογος Κερκύρας « Ρήγας ο Φεβράιος » όστι, διά της όμωνύμου Εφημερίδος του συμμαχει μετά της « Άμύνης », και, επ' όνόματι αυτου, τó δημοκρατικόν τούτο όργανον διανέμεται και υποστηρίζεται εν Κερκύρα. Έτερον δε όργανον δημοσιογραφικόν « η Φωνή » εν Κερκύρα ήγήθη υποστηρίζουσα, άνευ περιαγωγών, αλλά διά γλώσσης καθαρής και θετικης, την κατάργησιν του Συντάγματος, και την μεταβολήν της Συνταγματικης Βασιλειας, εις άπόλυτον Μοναρχίαν. Και η μεν « Άμυνα » και « ο Ρήγας ο Φεβράιος » άνήκουσιν εις τον Λομβάρδον, και Βράτλα, η δε « Φωνή » εις τον Σ Βλαωρίτην, και Κουρκουμέλην. Αμφότεραι δε αι ομάδες, εις ας οί Κύριοι ουτοι άνήκουσι πολιτικώς, αποτελουσι τας δύο μερίδας, αίτινες επί Ιονίου Πολιτειας την Έπτάνησον εκυβέρησαν και μετά την ένωσιν άλλκλοδιαδόχως μεχρι σήμεραν κυβερνώσιν αυτήν· τούτέστιν, αμφότεραι αι τάξεις αυται των ανθρώπων υπήρξαν και είναι σπουδαίαι υπό έποψιν κυβερνητικήν· ώστε δικαίως όφείλομεν να έρωτήσωμεν πρò πάσης άλλης σκέψεως, πού εύρισκόμεθα, άφ' ου βλέπομεν αυτάς άυστόλως διαπληκτιζόμενας εν τη δημοσιότητι περι καταργήσεως της έλευθερίας του τόπου και άνατροπης της νεκρής συνταγματικης Βασιλειας, ην ο έλληνισμδς θεωρει ως άγκυραν του μακρού τρικυμιώδους βίου του, και ιδίως σήμεραν, ότε νέα βάσις πολιτικης αναπλάσεως της Εύρώπης έτέθησαν υπό των λαών, οίτινες κατέλαβον την ήγεμονίαν αυτης. Τó πολιτικόν τούτο ζήτημα της άνατροπης των καθεστώτων, όπερ αι δύο εξ Έπτάνησου αντίπαλοι φατρίαι διετύπωσαν και περιέβαλον με δύο αντίθετους ιδέας, όπως εκ δύο έναντιών σημείων όρμώμεναι φθάσωσιν εις τον αυτόν σκοπόν, είναι τó προΐδν των σκέψεων, αίτινες κανονίζουσι την μέθοδον, με την όποιαν επιδιώκουσι την κατάληψιν της εξουσίας. Επομένως προτου εξετάσωμεν εάν συμφέρη εν Ελλάδα η Δημοκρατία, η η συνταγματική Βασιλεία, η η άπόλυτος Μοναρχία, όφείλομεν να μελετήσωμεν τó ζήτημα υπό την έπτανησιακήν έποψιν του, διότι εξ Έπτάνησου δυστυχώς υποκινείται και εν Αθήναις και εν Κερκύρα. Οί Έλληνες των παλαιών επαρχιών είναι ημών πολυ πρακτικώτεροι, και τα ζητήματα της άπολύτου μοναρχίας και της δημοκρατίας έννοουσιν άριστα ποίαν έχουσι πρακτικήν σημασίαν εις την πραγματικήν εθνικήν πρό-

δον έσωτερικώς και εξωτερικώς. Μόνον η εξημμένα φαντασία τινών έπτανησιών έπρεπε να ύπαρχη, όπως, ό,τι άλλαχου της Ελλάδος θεωρείται ως οίκτηρόν, η γελοίον, παρασταθη ένταυθα διά του τύπου των δύο σπουδαιοτέρων πόλεων του Κράτους ως λίαν σπουδαίον και άξιον μελέτης. Αλλά ποία η ώφέλεια, ην η Έπτάνησος δύναται να λάβη εκ της μεταβολης της. Πολιτειας εις δημοκρατικήν, η άπόλυτον μοναρχικήν; Εν τη Δημοκρατία η εξουσία περιέρχεται εις τους έχοντας όχι μόνον τον πλοΐτον, αλλά και υλικήν δύναμιν, και ιστορικόν οικογενειακόν παρελθόν, συνδεόμενον μετά της ύπαρξεως του έθνους, η γεγονότος τινός συνδεομένου μετά της εφημερίας του έθνους, η εις τους έχοντας εξοχον άτομικήν ικανότητα. Ουδέν των στοιχείων τούτων ύπαρχει εν Έπτάνησω, εις βαθμόν τοιοϋτον, ώστε η έπιβρόή του να επισκιαζη τα μεγάλα κέντρα του πληθυσμού της Επικρατειας. Εκάστη των τεσσάρων μεγάλων Νήσων έχει οικογενείας τινάς πλουσίας, άλλ' η έπιβρόή του πλούτου αυτών είναι άγνωστος εκτός της Νήσου, εν η διαμένουσι. Την υλικήν δύναμιν δύναται να έχωσι μόνον αι ιστορικά οικογένεια της Στερεας Ελλάδος και της Πελοπονήσου, ένθα ο πληθυσμός, ως εκ των ιστορικών περιπετειών του έθνους, άντραφεις εις την εξάσκησιν των όπλων, έσυνείθισε να έχη όπλαρχηγούς, πρòς τους απογόνους των όποιων διατηρει, εάν ύπαρχωσι και όλίγα άρσται των προγόνων, θρησκευτικήν άφοσίωσιν. Μάρτυς του γεγονότος τούτου η ιστορία των εκλογών των μερών εκείνων, ένθα ουδεμία άλλη φωνή εισέτι ακούεται ειμή η φωνή των καπετανέων και των υιών αυτών. Και η έπιβρόή αυτη δέν περιορίζεται εν τη επαρχία, εξαπλουται κατά τó πλείστον μέρος, η καθ' όλην την Πελοπόννησον, η την Στερεάν. Και πρòς την έπιβρόήν ταύτην δέν δύναται να παραβληθη όχι μόνον η έπιβρόή της όλης Κερκύρας, η της όλης Κεφαλληνίας, άλλ' ουτε η έπιβρόή της όλης επί τριακοσίων μιλίων θαλάσσης και επί είκοσι μικρών και μεγάλων νήσων διεσκορπισμένης Έπτάνησου. Ουτε τó ιστορικόν παρελθόν, υπό την έποψιν της εθνικης Ιστορίας της σημερινης Επικρατειας, ύπαρχει εις τας μεγάλας οικογενείας της Έπτάνησου. Τριών μόνον μεγάλων οικογενειών, καθ' όσον ημεις ένθυμούμεθα, εξ έπτάνησου η ιστορία συνδέεται μετά της αναγενήσεως της Ελλάδος, ήτοι της οικογενείας του Κόμητος Μεταξά εκ Κεφαλληνίας, συγκινδυνεύσαντος και έντίμως πολιτευθέντος εις τα πεδία της μάχης καθ' όλον τον μακροχρόνιον εθνικόν άγώνα κατά της Τουρκίας και μέχρι των τελευταίων χρόνων της Βασιλειας του μακαρίτου Όθωνος. Της οικογενείας του εκ Ζακύνθου Κόμητος Ρώμα, συνεισενεγκόντος μυθώδη, ως λέγεται, κεφάλαια εις την εθνικήν επανάστασιν, και ύπηρετήσαντος εν μεγίστοις κινδύνοις την φιλικήν εταιρείαν, ητις παρεσκέυασε την ελληνικήν άναγέννησιν—Και της εκ Κερκύρας οικογενείας του Κόμητος Ιωάννου Καποδιστρίου, ουτινος η ιστορία και ο βίος, και η ζωή συνδέεται πολλαπλώς με την εθνικήν ιστορίαν. Αλλά δυστυχώς αι οικογένεια αυται πολιτικώς εξέλιπον, υποχωρήσασαι και αυται εις τους νόμους των μεταβολών, αίτινες διέπουσι την τύχην των ανθρώπινων πραγμάτων εις τόπους, ένθα η άνατροφή των προυχόντων δέν συνδέεται μετά της αναπτύξεως και των διαφόρων τυχών του πλήθους. Τί δε είπωμεν περι του σπουδαιοτέρου πάντων, του στοιχείου της νοημοσύνης; ουδέν, διότι, η σύγχρονος ιστορία τó αποδεικνύει· κατά την έποψιν ταύτην οί Έπτάνησιοι έλθόντες μετά την ένωσιν εις την εθνικήν πολιτικήν παλαιστραν, έδειχθημεν ΝΗΠΙΟΙ, και πολυ υπολείπεται ημϊ εισέτι, όπως κατασώσωμεν οι ίσοπαλοι, αλλά μέτριοι παλαισται πρòς τους ανθρώπους εκείνοσς, ους παρέχουσιν εις την Πολιτείαν και εκλεκτήν επαρχία του Κράτους. Είμεθα βέβαιοι, βεβαίωτατοι, ότι πολλοί εξ Έπτάνησου άναγενώσκοντες την περιόδον ταύτην θελουσι διασρέψει τó πρò-

